

Bockesprongen in de buurlanden

We waren dit jaar nog niet echt meerdere dagen op pad geweest naar koersbanen in het buitenland. Dat diende zo aan het eind van de zomer toch wel even recht gezet te worden. Dus ging de reis via Frankrijk naar Duitsland.

De baan in Le Croisé Laroche, het Vincennes van het Noorden, heeft een statige uitstraling.

We zijn daarom op een vrijdag richting het zuiden vertrokken en zijn 'geland' vlak over de Franse grens nabij Lille, op het hippodrome van Le Croisé Laroche te Marque en Baroeul. We waren op tijd en daarom hebben we natuurlijk eerst de heerlijke stad Lille aangedaan. Deze mooie plaats ken ik inmiddels goed nadat ik er jarenlang enkel langs heen ben geracet op weg naar 'het Zuiden'. Maar deze (bijna) grensplaats verdient beter en is zeker een bezoek waard. Prachtige gebouwen, grote pleinen en imposante allées, zoals elke zichzelf respecterende Franse stad die

kent. Ook mooie winkelstraten, waarbij onze P.C. Hooft echt totaal verbleekt, zijn er in veelvoud te vinden. Maar tevens gezellige eetcafé's (met PMU), waar we natuurlijk de klassieker Moules (Mosselen) met Frites, licht overgoten met een simpele, maar goede en betaalbare witte wijn uit de 'region', hebben genuttigd.

Rondje van de Chef

Eenmaal daarvan bekomen zijn we richting ons hotelletje gegaan op circa 600 meter van de baan. Het heet Hotel du Croisé en is prima vanuit ons land te boeken. Rustig gelegen, zeer betaalbaar et le petit déjeuner à la chambre où aux jardin! Het Hippodrome kun je vandaar uit via de achterdeur betreden en dan begrijp je waarom dit hippodrome 'het Vincennes van het Noorden' heet. Een enorm grote baan (met sfeervolle coniferen op het middenterrein), zwart gravel op de vloer en een imposant stalterrein. En natuurlijk een pracht restaurant waarbij reserveren is aan te raden. Maar ook het café voor eigenaren en pikeurs op de begane grond is prima aan te bevelen, evenals de mobiele eettentent op het terrein. Kortom, prima toeven op een heerlijke nazomeravond.

De nationale drank van Frankrijk stond koud.

Er leken geen 'Ollanders' vertegenwoordigd, maar dat bleek enkel op de kar het geval. Als trainer waren immers Henk Grift en Ron Kuiper 'live' aanwezig en de trainers Engwerda, De Leeuw en Wilderbeek hadden personeel op pad gestuurd. Het maakte niet veel uit. Wilderbeek zag zijn Bernice du Chef probleemloos winnen en Cees de Leeuw scoorde met Color Quick een fraaie tweede plek. Tim's Pile van Patrick Davidson werd gespeeld, maar kon niet schitteren. Er werd wel meteen een Frans paard mee terug genomen en daarvan kunnen we waarschijnlijk binnenkort op Victoria Park genieten.

Ron Kuiper had een starter.

Nicolas en Michelle, een mooi paar!

Ron Kuiper had circa drie uur gereden en hij was met één paard gekomen, voor de amateurkoers. Jaap Terstal was de eerste keus, maar het werd de Belg Piet van de Pollaert. Keurig gereden: met een leuke band naar een vierde plek (480 € prijzengeld) en Ron weer 300 kilometer terug richting Normandië. Ron heeft drie man personeel, gaat al weer zijn 15e Franse winter in en hij heeft circa 30 paarden op stal. Er blijkt nog plek voor enkele paarden, maar dan wel graag goeie, vertrouwt de sympathieke trainer ons toe.

Er is inmiddels een dikke vertrouwensband opgebouwd met Ilona Klappe die aan de kust verblijft en waar Ron regelmatig zijn paarden heen stuurt. Ik begrijp waarom Ron indertijd voor Frankrijk heeft gekozen, maar ik blijf het ook erg jammer vinden dat zo'n talentvolle trainer in Nederland zijn kansen niet krijgt. En dat geldt natuurlijk ook voor Ilona. Verder zagen we die avond de charmante verschijning van Michelle

De koersbaan van Bedburg-Hau lag er weer prima bij.

Kokkes terwijl er geen montékoers was die avond. Navraag leerde dat ze een French Connection heeft gemaakt met Nicolas Raimbeaux, een jonge Normandische trainer die veel terrein tot zijn beschikking heeft en waar een mooi trainingscomplex is gecreëerd. We werden spontaan uitgenodigd om langs te komen maar ook dit was weer 3 uur rijden. En ook nog de andere kant op. Dus dat doen we de volgende keer, Michelle, à la prochaine!

Naar Bedburg

Na een heerlijk ontbijt in ons hotelletje zijn we weer richting het noorden gereden. Het doel was de baan van Uwe Zevens te Bedburg Hau, waar op zondag nabij de Duitse stad Kleve wordt gekoerst. Maar natuurlijk hebben we eerst even de stad Brugge aangedaan. Super toeristisch en ook wel overgecultiveerd, maar tevens wonderschoon. Ik kan geen stad verzinnen waarbij de kenmerken van eertijds zo in

bescherming zijn genomen en gebleven. Daar is al jaren de tip voor de lunch een 'Garre' in het gelijknamige café en straat. Of eigenlijk steeg, want het is er krap en knap lastig te vinden. Maar oh, wat worden de inspanningen beloond als men het heeft gevonden. De Garre is een triplebier dat enkel daar wordt geschonken en het is volgens velen het lekkerste gerstenat van Vlaanderen. Men maakt nooit reclame want dat blijkt niet nodig. Zeven dagen in de week open en alle dagen vol. Er kan een bammetje kaas of hesp bij worden besteld en dat is wel aan te raden met dit kaliber bier. Twee bokalen blijken voldoende. Vroeger was het "eerst Napels zien", maar dat is gewijzigd naar "het proeven van de Garre". Klasse en echt een must!

We zijn na de heerlijke lunch verder gereisd naar het oosten, richting Nijmegen. Dat ligt immers vlak bij de Duitse grens en ook bij Kleve en Bedburg Hau. Altijd even langs bij Dim en Riet Krauwer (Xuthus T) voor een lekker kopje koffie. Het trainen van paarden is gestopt sinds de het overlijden van Peter Koppejan. En hoe lang blijf je dan nog wonen in Duitsland? Lastige materie. Op naar de baan terwijl er de hele week regenachtig weer was voorspeld. Het viel

Donehill won met Rob de Vlieger het hoofdnnummer.

Sipke Zandstra, links, neemt even rust.

allemaal erg mee en op een paar druppels na was het weer voortreffelijk toeven bij de Renverein Heisterfeldshof.

Er was sprake van een heus jubileum want Bedburg Hau koerste voor de tiende keer. Uwe Zevens had met zijn medewerk(st)ers de zaak weer goed voor elkaar en dat werd beloond met de een ruim aanbod van Nederlandse trainers die elk jaar de voor één dag omgebouwde trainingsbaan (van 1000 meter) weten te vinden. Vaste klant is Rob de Vlieger en dan pikken we ook meteen de meest succesvolle trainer/rijder bij de kop. Met Dylan Meadow won hij de openingskoers om daarna met 'good old lady' Ariane Beemd in de sprintkoers toe te slaan. Hiltje pinkte een traan weg en gaf aan dat ze heel blij was met dit resultaat. Dat mag ook, want er is een draver met klasse behouden gebleven voor de sport terwijl de fokkerij eigenlijk was voorgezien.

Favoriet verslagen

In de hoofdkoers werd het pas echt spannend. Seriewinnaar in Bedburg Hau Lotus Star, nota bene van eigenaar Uwe zelf, werd op het laatste rechte stuk verslagen door Donehill. Daarmee was Rob echt wel 'der Mann des Tages' en het is dan wel prima om te zien hoe een Nederlandse en een Duitse trainer gezellig bij elkaar aan tafel kunnen zitten om de koers te analyseren en om toch vooral af te spreken dat Stal de Vlieger volgend jaar weer present is. Klasse! Het team van Uwe Zevens doet er alles aan om binnen het circuit van C-banen een vaste plek te krijgen. Zelfs 'onze' Hans Sinnige was present om zijn expertise met betrekking tot de verrichtingen en de verwachtingen van de Nederlandse paarden met publiek en de wedders te delen. Hans gaf vooraf tips, waarbij paarden aan cotes van circa 10 euro niet werden geschuwd. En met succes! Als publiekstrekker en -vast-

houder had Hans ook nog een tip in de laatste koers. Maar die stond er niet en zo bleek dat zelfs de Toptrainer van 2014 maar een mens is!

In het programma van elf koersen waren er vele vaderlanders succesvol. Henk van Loenen had achter het paard Bombari de Duitse amateurkampioen Jörg Hafer weten te ritselen en dat leverde een eerste plek op. De gebroeders Van de Galiën waren er natuurlijk ook en dokter Sjoerd reed voor trainer Beene Dijkstra het paard Beautheun Lion als winnaar over de meet. Een tip van Hans overigens, aan meer dan 10 euro winnend! Simon Woudstra wilde niet onder doen en hij reed weg bij de paarden in de achtste koers om met Doc Holiday van de Meiden van Assum (3 generaties!) moeiteloos te winnen. Wat is de drafspor dan toch leuk! Ronald de Beer had ook een winnaar met Chacha Blue en uiteraard in samenwerking met John (Blue) Maurix. In de montékoers werd Armando Kievitshof met Sytske de Vries keurig derde en Jan Willem Kromkamp, Marco Menger, Hiltje Tjalsma, Anita Gorter, Samantha Stolker en Cees Imming behaalden plaatsgelden. Een heel tevreden gezicht had ook Cor van Leeuwen. Hij traint en rijdt paarden bij Jeroen Engwerda en vindt het leuk om samen met Karin Comello met juist die paarden bezig te zijn die wel talentvol zijn maar die het 'grote werk' niet op de gebruikelijke manier aan kunnen. Cor veroverde een prima een tweede plek met Velten Hall of Fame. Teverden en voldane gezichten op het stalterrein. En niet alleen daar, want wat is het belangrijk dat dit soort mensen in een tijd van veel te weinig paarden werkelijk alles inzetten om de mindere goden ook een kans te geven! Er bleven nog vele gezichten stralen in Bedburg Hau, waaronder die van uw scribent in de Biergarten.

Beene Dijkstra en Thirza wachten op de slotkoers.

Rob van Toor was er met Bruno Lanzarote.

Rob, Uwe Zevens en de wedexpert...

Drie generaties Meiden van Assum!